

משנה - פסחים

פרק ז - משנה א

כיצד צולין את הפסח, מביאין שפוד של רמון, תוחבו מתוך פיו {ב} עד בית נקובתו, ונותן את כרעיו ואת בני מעיו לתוכו, דברי רבי יוסי הגלילי. רבי עקיבא אומר, כמין בשול הוא זה, אלא תולין חוצה לו:

פרק ז - משנה ב

אין צולין את הפסח לא על השפוד ולא על האסקלא. אמר רבי צדוק, מעשה ברבן גמליאל שאמר לטבי עבדו, צא וצלה לנו את הפסח על האסקלא. נגע בחרסו של תנור, יקלף את מקומו. נטף מרטבו על החרס וחזר עליו, יטל את מקומו. נטף מרטבו על הסלת, יקמץ את מקומו:

פרק ז - משנה ג

סכו בשמן תרומה, אם חבורת כהנים, יאכלו. אם ישראל, אם חי הוא, ידיחנו {ז}. ואם צלי הוא, יקלף {ח} את החיצון. סכו בשמן של מעשר שני, לא יעשנו דמים על בני חבורה, שאין פודין מעשר שני בירושלים:

פרק ז - משנה ד

חמשה דברים באין בטמאה ואינן נאכלין בטמאה. העמר, ושתהי הלחם, ולחם הפנים, וזבחי שלמי צבור, ושעירי ראשי חדשים. הפסח שבא בטמאה, נאכל בטמאה, שלא בא מתחלתו אלא לאכילה: